



ה"ת 7766/12/15 - אלף מ.מ.נון בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 7766-12-15 אלף מ.מ.נון בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 0

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
המבקשת	אלף מ.מ.נון בע"מ
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

2. הבקשה מתייחסת לרכב תוצרת פולקסווגן, מספר רישוי 9249871 (להלן: "הרכב").

3. מנימוקי הבקשה עולה כי המבקשת הינה חברה להסעת תלמידי בית ספר ומחזיקה במספר אוטובוסים זעירים לצורך כך. ביום 9.8.15 הובא הרכב למוסך. או אז, לטענת ב"כ המבקש, בנו של בעל המוסך, אשר יצא עם הרכב לנסיעת מבחן, נתפס בעודו מסיע שב"חיים ברכב.

4. המשיבה הביעה נכונותה לשחרר את הרכב בתנאים.

5. בדיון מיום 30.12.15 חזרו ב"כ הצדדים על טענותיהם. ב"כ המבקשת טען כי אין חשד סביר לביצוע עבירה על ידי מרשו ומשכך אין מקום לקבוע תנאים, ויש להורות על השבת התפוס ללא כל תנאי.



דין והכרעה

6. הבקשה שבפניי נסובה סביב תפיסת רכבה של המבקשת ע"י היחידה החוקרת. המקור לסמכות היחידה החוקרת לתפיסת הרכב הוא מכח סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**").

7. על מנת שתקום סמכות לתפוס חפץ נדרש כי לשוטרי יסוד סביר להניח שישנו קשר כשלהו בין החפץ לבין עבירה שנעברה או עתידה להיעבר, כאשר החוק מדבר על חמש חלופות וביניהן: באותו חפץ נעברה עבירה או עומדים לעבור עבירה, החפץ עשוי לשמש ראיה במשפט או החפץ שימש אמצעי לביצוע העבירה (בש"פ 342/06 **לרגו נ' מדינת ישראל**).

8. בפסיקה נקבע שרמה ראייתית זו, של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, לאמור "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל**).

9. קיימות שלוש תכליות עיקריות המצדיקות תפיסת חפץ: תפיסה למטרת חילוט, תפיסת חפץ לצורך הצגתו כראיה במשפט, ותפיסת חפץ למניעת ביצוע עבירות (בש"פ 8009/07 **מ.ג.ש נ' מדינת ישראל**).

10. בעת בחינת המשך החזקת התפוס בידי המשטרה, על בית המשפט לבחון ולהתייחס, בין היתר, מה הם סיכוייה של החקירה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; וכן, האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו. בית המשפט אמור לבחון מה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם לחילוט החפץ (ה"ת 38033-05-13 **מיורקס נ' מדינת ישראל**).

11. בענייניו, טוענת המבקשת לבעלות פורמאלית ומהותית ברכב. לדברי ב"כ המבקשת, לא קיים חשד סביר הקושר בין המבקשת לביצוע העבירה. המבקשת לא נטלה חלק בביצוע העבירות המיוחסות לחשוד והעבירות בוצעו עת הוכנס הרכב למוסך, מבלי שכלל ידעה על ביצוען.

12. עיינתי בחומר החקירה שהוגש לעיוני תוך התייחסות לגרסת המבקשת. לא מצאתי כל זיקה בין ביצוע



העבירות על ידי חשוד אחר לבין המבקשת ולא הונחה בפני כל ראיה שיש בה כדי לסתור בעת הזו את גרסת המבקשת. די בהעדר אינדיקציות אלו כדי להצביע על סיכוי נמוך כי במידה ויורשע החשוד האחר - יחולט הרכב.

13. נוכח האמור, בהעדר קיומו של חשד סביר ובהעדר זיקה של ממש בין המבקשת לביצוע העבירה, הריני מורה על השבת הרכב לידי בעליו לאלתר, ללא כל תנאי.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

תיק החקירה יוחזר לב"כ המשיבה באמצעות מזכירות בית המשפט.

מעכב ביצוע החלטתי זו למשך 48 שעות ממועד פרסומה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשע"ו, 06 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.